

Alkotmánybíróság
Budapest
Pf.: 773.
1535

IV/113-5/2019.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/113-6/2019</u>	
Érkezett: 2019 ÁPR 08.	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] panaszos, meghatalmazott jogi képviselőm útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27.§-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 31.Bpkf.9661/2018/2. számú jogerős végzése az Alaptörvény VI.cikk. (1) bekezdése, illetve közvetett módon XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében alaptörvény-ellenes, és ezért azt semmisítse meg.

I.

Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27.§-a alapján terjesztem elő, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Mint magánvádoló egyedi ügyben érintett személy vagyok. Az alkotmányjogi panasszal érintett jogerős végzés az általam előterjesztett magánvád alapján indult eljárást bűncselekmény hiányát megállapítva jogerősen befejezte. Ennélfogva alapjogsérelmem személyes és közvetlen érintettség folytán következett be.

A támadott végzés az ügy érdemében hozott döntés. A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság – az általam becsületsértés vétsége miatt indított büntetőügyet az 11.Bpk.425/2018/2. számú végzésével büncselekmény hiányában megszüntette. Fellebbezésem folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a 31.Bpkf.9661/2018/2. számú jogerős végzésével az elsőfokú döntést helybenhagyta.

Rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem, fellebbezésre nincs további lehetőség. Felülvizsgálati kérelem nincs folyamatban.

A Fővárosi Törvényszék támadott jogerős ítéletéről, miután az részemre nem került kézbesítésre, 2018. november 7. napján iratbetekintésre adott meghatalmazás alapján eljáró jogi képviselőm tájékoztatása alapján szereztem tudomást.

A jogerős határozat - az indítvány II. részében kifejtettek szerint – általam sérti az emberi méltósághoz való, Alaptörvényben biztosított kiemelten védett alapjogomat, **hogy a bíróságok a vélemények ütköztetése terén semmilyen szereppel nem bír, kifejezetten gyalázkodó, az emberi méltóságot és jó hírnevemet sértő megnyilvánulást, mint véleménynyilvánítási szabadságot, emberi méltósághoz való alapjogom elé helyezték.**

Jelen alkotmányjogi panasz azt az alkotmányjogi jelentőségű kérdést veti fel, hogy a hatályos Alaptörvény, illetve az utóbbi időszak AB határozatai fényében a közszereplőnek minősíthető személyek emberi méltósághoz való joga háttérbe szorítható-e a véleménynyilvánítás szabadságára hivatkozva, **véleménynyilvánításnak álcázott, kifejezetten gyalázkodó, emberi méltóságot sértő megnyilvánulások esetén.** Figyelemmel a hasonló jellegű ügyekben tapasztalt, és a **véleménynyilvánítási jog ezen eltorzult formáját** is előtérbe helyező jelenlegi bírói gyakorlatra, jelen alkotmányjogi panasz túlmutat az egyedi ügy eldöntésén.

Bejelentem, hogy az indítványozó a neve nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

II.

2018. február 2-án kelt feljelentésemben becsületsértés vétsége miatt feljelentést terjesztettem elő [REDACTED] országgyűlési képviselő ellen, aki 2018. január 24. napján a [REDACTED] stúdiójában, az [REDACTED] című műsorban, személyemet és közmegegyeztetésemet megjelölve a következő kijelentést tette

„Hát [REDACTED] kicsit erősen fogalmazva, hétpróbás gazember”.

Az elsőfokú bíróság 11Bpk.266/2018/2. számú végzésével megállapította, hogy [REDACTED] országgyűlési képviselő, egyben figyelemmel a Be. 552.§ (1) bek -re, miszerint, ha a büntetőeljárás során adat merül fel arra, hogy a terhelt mentességet élvező személy, az eljárás felfüggesztése mellett indítványozni kell a mentelmi jog

felfüggesztésére jogosult döntését, az eljárást felfüggesztette. A felfüggesztésről szóló végzés, 2018. március 13. napján jogerőre emelkedett.

Ezzel párhuzamosan [REDACTED] saját facebook oldalán – amelynek saját adatai szerint közel százezres követője van -, 2018. február 21. napján a következőket írta:

„[REDACTED] a magát szakszervezeti vezetőnek hívó élősködő beperelt, amiért azt mondtam kamu egészségügyi bértárgyalásai után, hogy hétpróbás gazember! Csak, hogy ne hogy elsikkadjon [REDACTED] egy hétpróbás gazember!”

A feljelentett ezen kijelentéséért ismételt feljelentést terjesztettem elő, 2018. február 26. napján kelt feljelentésemben.

Ezen feljelentés alapján megindult büntetőeljárást az elsőfokú bíróság 11.Bpk.396/2018/2. számú végzésével egyesítette a korábbi feljelentésem alapján indult, és jogerősen felfüggesztett büntetőeljáráshoz. Az egyesítő végzés is jogerőre emelkedett, 2018. április 23. napján.

Ezt követően az elsőfokú bíróság a mentelmi jog felfüggesztése iránti indítvány előterjesztése miatt a saját maga által jogerősen felfüggesztett büntetőeljárást, illetve az ahhoz jogerősen egyesített, második feljelentés alapján indult büntetőeljárást a 11.Bpk.425/2018/2. számú végzésével, tárgyalás tartása nélkül, bűncselekmény hiányában, egyszerűen megszüntette.

Indokolásában kifejtette, hogy: „A bíróság álláspontja szerint a feljelentő hivatkozásával ellentétesen, a feljelentésben sérelmezett mondat önmagában még **nem elegendő a társadalomban a hátrányos kép kialakítására a feljelentő személyéről**, még akkor sem, ha az valótlan tartalmú, az ilyen cselekmények büntetőjogi értékelése ugyanis az emberi magatartások olyan széles területére terjeszteni ki indokolatlanul a büntetőjog eszközeit, mely nem indokolt. A sérelmezett kijelentés **a feljelentett véleményét tükrözi, amely sem túlzónak, sem gyalázkodó hangneműnek nem minősíthető.**”

A bíróság kifejtette, hogy közszereplőnek minősülök, továbbá utalt az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV.18.) AB határozatára, amellyel kapcsolatban idézte a határozat azon részét, amely szerint: **„...a kritika és a vélemény soha nem lehet gyalázkodó, az ember méltóságát és jó hírnevét sértő.”**

Az elsőfokú bíróság szerint az „élősködő” és a „hétpróbás gazember”, mint sérelmezett kijelentések, nem gyalázkodó, és nyilvánvalóan nem sértő kijelentések, így azt túrnöm kell!

Ezt követően az elsőfokú bíróság eljárást megszüntető végzése kimondta, hogy a saját maga által korábban, 11.Bpk.266/2018/2. szám alatt meghozott, a mentelmi jog

felfüggesztésének indítványozása okán meghozott, jogerős felfüggesztő végzéssel szemben, ██████████ mentelmi joga felfüggesztésének indítványozása nem indokolt.

Az elsőfokú végzés ellen határidőn belül fellebbezést terjesztettem elő. Fellebbezésemben részletesen hivatkoztam az elsőfokú bíróság által is felhívott 13/2014. (IV.18.) AB határozatra, amely amellet, hogy tartalmazza a közéleti szerepet vállalók tevékenységét érintő véleménynyilvánítás erősebb alkotmányos védelmét, tartalmazza azt is, hogy az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdéséből kitűnően az emberi méltóságból fakadó becsületvédelem, jó hírnév a véleményszabadság és így a közügyeket érintő szólás alkotmányosan igazolható korlátját jelenti.

Fellebbezésemben kiemeltem, hogy az AB határozat értelmében nyilvánvaló, hogy nem a közéleti véleménynyilvánítás szabadságával él, aki a másik személy emberi mivoltában való megalázása érdekében használ súlyosan bántó, vagy sértő kifejezéseket. Ennek megfelelően, az emberi státuszt közvetlenül megtestesítő emberi méltóság a közéleti vita szabadságának határvonalát jelöli ki.

A fellebbezésben hivatkoztam továbbá arra, hogy a felhívott AB határozat 40. bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel, a korábbi alkotmánybíróági gyakorlathoz képest hangsúlyozta, hogy a véleménynyilvánítás határa mások emberi méltóságából fakadó becsület és jó hírnév védelme. **Vagyis a véleményszabadság már nem nyújt védelmet az olyan öncélú, a közügyek vitatásának körén kívül eső, így a magán-, vagy családi élettel kapcsolatos közlésekkel szemben, amelyek célja a pusztá megalázás, illetve bántó, sértő kifejezések használata vagy más jogsérelem okozása.** Ezen kívül nem védelmezi a közéleti vitában kifejtett véleményt sem, ha az az emberi státusz nyilvánvaló és súlyos becsmérlésében ölt testet.

Sérelmeztem, hogy a közéletben tevékenykedő, azonban semmilyen közhatalmat nem gyakorló személyként, miért kell elviselnem, hogy egy másik, de közhatalmi pozícióban lévő, így mentelmi joggal védett személy, egyszerűen többszörös, konok bűnözőt jelentő, hétprobás gazember kifejezéssel illessen, illetve miért nem tarthatok igényt az állam által biztosított jogvédelemre az emberi méltóságomat többszörös módon támadó feljelentettel szemben.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 31.Bpkf.9661/2018/2. számú jogerős végzésével az elsőfokú bíróság büntetőeljárást megszüntető rendelkezését helybenhagyta. Indokolásában kifejtette, hogy a sérelmezett kifejezés a **véleménynyilvánításhoz fűződő jog keretein belül maradt.** Rámutatott továbbá, hogy a közélet szereplőjeként az emberi méltósághoz való jogom szűkebb, mint az átlag állampolgáré. Kifejtette, hogy a kijelentések a véleménynyilvánítás, kritika körébe tartoznak.

A másodfokú bíróság indokolása a 13/2014. (IV.18.) AB határozatot meg sem említi, annak ellenére, hogy a fellebbezésben részletesen hivatkoztam rá.

III.

Jelen ügyben eljáró Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság és a Fővárosi Törvényszék nem a hatályos Alaptörvénnyel és a vonatkozó AB határozattal összhangban értelmezte a jó hírnév védelméhez való jog és a véleménynyilvánítás szabadságának egymáshoz való viszonyát

Álláspontom szerint alapvetően téves a bíróságok által véleménynyilvánításnak minősíteni, nem csak más emberek becsülethez, jó hírnévhez való jogát semmibe vevő, hanem a társadalmi érintkezések legelemibb és legalapvetőbb szabályait is tudatosan negligáló, kifejezetten személyeskedő, a másik ember gyalázására, sértésére irányuló kifejezéseket. **Így téves és elfogadhatatlan a bíróságok azon jogalkalmazói gyakorlata, hogy ezeket a kifejezéseket véleménynyilvánításhoz való jognak tekintve, az emberi méltósághoz való jog elé helyezik**

A feljelentett sérelmezett kijelentései nyilvánvalóan nem a közéleti vitákat elősegítő véleménynyilvánítás körébe esnek, hiszen nem egy adott tevékenység vagy körülmény bírálását tartalmazzák, hanem általánosságban megfogalmazott személyeskedést, gyalázkodásokat, amelynek egyetlen célja a másik ember öncélú megalázása, lealacsonyítása.

Az ilyen jellegű magatartás senkivel szemben sem lehet megengedett, még akkor sem, ha esetemben az eljáró bíróságok, annak ellenére mondták ki közszereplői minőségemet, hogy nem vagyok sem hivatásos politikus, sem állami vezető, tisztviselő, semmiféle közhatalmat nem gyakorolok, nem részesülök közpénzből semmilyen juttatásban. Civil szervezetnek minősülő szakszervezetben kifejtett tevékenységemet bár nyugdíjkorhatárt betöltve, mégis aktív munkavállalóként látom el.

A jóhírnévhez való jog magába foglalja a társadalmi megbecsüléshez való jogot is. A feljelentett által gyakorolt „véleménynyilvánításnak” álcázott, kifejezetten sértő szándékú, pusztán személyem lejáratására irányuló, tudatos tevékenysége, a jóhírnevem lejáratására és társadalmi megbecsülésem elvesztésére irányul! Önkéntes tagságon alapuló szakszervezetet vezetek, így a feljelentett által folyamatosan megvalósított „véleménynyilvánítás” alkalmas a tagság előtt való lejáratásomra, sőt a szervezet tagok általi elhagyására! Ez a „véleménynyilvánítás” nem a vitákat viszi előbbre, hanem egy köztisztületben álló személy egyértelmű lejáratására irányuló folyamatos, célzatos jogellenes tevékenység.

A másodfokú bíróság által meg sem említett 13/2014. (IV.18.) AB határozat egyértelműen kimondta, hogy nem a közéleti véleménynyilvánítás szabadságával él, aki a másik személy emberi mivoltában való megalázása érdekében használ súlyosan bántó, vagy sértő kifejezéseket.

A bíróságoknak éppen az volna a feladata, hogy gátat szabjanak annak, hogy emberek, véleménynek álcázott, de semmilyen vitát elő nem segítő, pusztán sértésre szolgáló, személyeskedő, a másik ember emberi méltóságának megsértését célzó megnyilvánulásainak. Ha ezt a feladatukat a bíróságok nem látják el, úgy szükségszerűen egyre jobban eldurvul a közbeszéd, és lehetetlenné válik az Alaptörvényben biztosított emberi méltósághoz való jog biztosítása a jogvédelmet keresők számára.

Azt, hogy a bíróságok a jelenlegi gyakorlatuk szerint ez ellen nem kívánnak semmit tenni jól példázza a IV/2196-16/2017. számon előterjesztett alkotmányjogi panaszban sérelmezett, Fővárosi Törvényszék másik ügyben 23.Bpkf.10.362/2017/2. szám alatti végzésének indokolása. A becsületsértés miatt indult ügyben a Fővárosi Törvényszék a végzésének indokolásában kifejtette, hogy a sérelmezett szóhasználat nem tekinthető **„a közbeszéd, illetve a magyar nyelv és a társadalmi érintkezés során általánosan használt kifejezések radikalizálódására is tekintettel** olyanak, melyből a megengedett bírálat kereteinek túllépésére következtetés lenne vonható. Vagyis a bíróságok egyrészt nem fékezik a társadalmi érintkezésben használt kifejezések radikalizálódását, másrészt az ennek a következtében történő radikalizálódást hivatkozási alapként használják arra, hogy miért nem kívánnak jogvédelmet nyújtani.

Azzal, hogy a bíróságok kifejezetten gyalázkodó, a másik embert emberi méltóságában sértő kijelentéseket a szabad véleménynyilvánítás körébe eső kijelentésnek tekintenek, és ezzel az emberi méltóság védelmét nem biztosítják, közvetett módon megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bek bekezdésben foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogomat.

Abüntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény alapvető rendelkezései közül a 2.§ egyértelművé teszi a jogalkotói szándékot, hogy a büntetőeljárásban az alapjogok – így különösen az emberi méltósághoz való jog – érvényesítését az eljárás valamennyi alanya tekintetében megkívánja.

Mellékletben csatolom [REDACTED] országgyűlési képviselőnek a bíróságok álláspontja szerint a „véleménynyilvánítási” szabadság körébe tartozó facebook bejegyzését.

Ebben a facebook bejegyzésben [REDACTED] jogerős bírósági végzésére hivatkozva nyíltan szólít fel mindenkit, arra, hogy bármikor, minden következmény nélkül hétpróbás gazembernek nevezzen.

A bíróságok pedig mindennek a legcsekélyebb módon sem szabnak gátat enged gátat, sőt a jogvédelmet elutasító végzéseikkel ezt a magatartást elősegítik.

Budapest, 2019. március 29.

Tisztelettel

